SAHÂBE ARASINDAKİ MERHAMET

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Ehl-i Beyti ile Sahâbe Arasındaki Rahmet Bağı

[Türkçe]

رحماء بينهم

التراحم بين آل بيت النبي ^ والصحابة رضي الله عنهم

[باللغة التركية]

Salih b. Abdullah ed-Derviş

صالح بن عبد الله الدرويش

Çeviren: Ebu Talha el-Medenî

ترجمة: أبو طلحة المدني

Tetkik eden: Muhammed Şahin

مراجعة: محمد شاهين

Rabva Semti İslâmî Dâvet Bürosu-Riyad

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 - 2008

Önsöz

Hamd, Allah'a mahsustur. O'na hamdeder ve O'ndan yardım dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüklerinden Allah'a sığınırız. Allah kimi hidâyete erdirirse, o doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa, artık onun için doğru yolu gösterecek kimse yoktur.

Bundan sonra...

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Âdemoğlunun efendisidir. Bu, bütün müslümanların üzerinde birleştiği şer'î bir gerçektir. Bu görüş birliği, -Allah'a hamdolsun- bu ümmet için büyük bir nimettir.

İlim ve diğer konularda imamlardan bazılarını Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den üstün gören ümmetin yolundan sapmış kimselere itibar edilmez.[1]

Bu tür rivâyetler kitaplarda kayıtlıdır.Onları yorumlayan veya zayıf olduğunu söyleyen âlimler vardır.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in konumu ve mertebesi, en büyük şefaatin ve havzın sahibi olduğu, dünya ve âhirette yüksek makama sahip olduğu apaçıktır. Bu gerçekleri hiç kimse inkâr edemez.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bereketleri, akrabaları Ehl-i Beyt'e ve ashâbına da geçmiştir. -Allah onların hepsinden razı olsun-.

Evet... Ehl-i Beyt'in yeri büyüktür.Nitekim bunu açıklayan birçok âyet ve mütevatir hadisler gelmiştir. Bu âyet ve hadisler, onlardan Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e arkadaşlık edenleri kapsadığı gibi onların soylarını da kapsar, onların fazilet ve konumlarını açıklar.

Aynı şekilde sahâbe -Allah onlardan râzı olsun- hakkında gelen her âyet ve hadis de böyledir. Zirâ Rasûlullah -sallahu aleyhi ve sellem-'e arkadaşlık etme şerefini kazanan Ehl-i Beyt, bu kapsama ilk önce girer.

Birinci risâlede Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e arkadaşlık etmekten bahsetmiştim. Bu kitapçıkta ise o sahabe arasındaki rahmetten bahsedeceğim. -Allah onların hepsinden razı olsun-.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in arkadaşlığı, onun arkadaşlığının fazileti ve bereket sahibi olan Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile sahâbe arasındaki bağ hakkında konuşmaktan bıkmamamız gerekir. Sahâbe, ona inanmakla ve ona arkadaşlık

[1] el-Meclisi, "Bihâru'l Envâr" adlı eserinde bir bölüm açmış ve bu bölüme: "İmamlar,Peygamberlerden daha bilgilidir" adını vermiştir. "Bihâru'l Envâr" ; c: 2, s: 82. Bkz. "Usûlu'l-Kâfî"; c: 1, s: 227

etmekle “sahâbî” lakabını kazandılar. Onların, Naîm cennetlerindeki konumları ve dereceleri, amellerine ve rasûllerin efendisi ile birlikte yaptıkları cihada göre faklılık arzeder. Aynı şekilde Muhâcirler, Ensâr ve onlardan sonra gelenlerin dünyadaki mertebeleri de farklıdır. Bununla birlikte, Allah hepsine cenneti vâdetmiştir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

[... لَا يَسْتَوِي مِنكُم مَّنْ أَنفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ۚ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ
أَنفَقُوا مِن بَعْدُ وَقَاتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا à خَبِيرٌ â Z

[سورة الحديد من الآية: ١٠]

"Sizden birisi, Mekke’nin fethinden önce (Allah yolunda) harcayan ve (kâfirlere karşı) savaşanlarla ecirde bir olamaz. Onlar, Mekke’nin fethinden sonra (Allah yolunda) harcayan ve (kâfirlere karşı) savaşanlardan, Allah katında derece bakımından daha üstündürler. Bununla birlikte Allah, her iki topluluğa da cenneti vâdetmiştir. Allah, yaptıklarınızdan haberdârdır."[1]

Evet...Hepsinin kendine âit fazilet ve mertebesi vardır. Bize düşen, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e arkadaşlığın önemini ve onun başlıbaşına bir mertebe olduğunu idrak etmektir. Onların mertebeleri amellerine göredir ve onlar derece derecedirler. İlk müslümanlar, en yüksek mertebeye sahiptirler. Allah Teâlâ'nın sahâbîlik ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’e akrabalığı nasip ettikleri kimselerin ise, sahâbîlik derecesi ve akrabalık hakkı vardır. Onların mertebeleri de amellerine göredir.Onlar, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in temiz âilesidir. -Onlara selâm olsun ve Allah onların hepsinden râzı olsun-.

Kıymetli okuyucu,

Ümmetin fırkalara bölünmesinin sebeplerini araştırıp bu sorunu çözmek şer'î bir taleptir. Burada, sonuçları ümmeti sarsan büyük bir sorundan bahsedeceğim. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’in ashâbı ile Ehl-i Beyt ve diğer insanlar arasındaki merhametten kısaca söz edeceğim. Aralarında geçen savaşlara rağmen onlar birbirlerine karşı yine de merhametlidirler.Uydurma hikâyeler anlatanlar bilmez gibi görünseler ve haberleri rivâyet edenler ondan bahsetmeseler de, bu bir gerçektir, bu gerçek apaçık kalacak ve bu haberleri aktaranların çoğunun uydurmalarına ve hayallarine cevap verecektir. Bu uydurmaları, hevâ sahipleri, siyasî emelleri olanlar ve düşmanlar

[1] Hadîd Sûresi: 10

tarafından menfaatlarını gerçekleştirmek ve bu ümmet arasındaki ayrılık ve bölünmeyi kökleştirmek üzere kullanılmıştır.

ÇAĞRI:

Ümmetin tarihi hakkında araştırma yapan ve yazanlara, hatta sözbirliğine ve safların bütünleşmesine (birleşmeye) dâvet edenlere sesleniyorum.

Küreselleşmenin tehlikesinden, etkilerinden ve bu etkilere karşı mücadelede birleşmenin gerekliliğinden bahsedenlere sesleniyorum.

Hatta, ümmeti için duyarlı olan herkese sesleniyorum ve diyorum ki:

Olumsuz etkileri olan ve düşmanlığı kökleştiren tarihsel olayları ve sorunları, araştırıp incelemeden neden ortaya atıyoruz? Halk toplulukları için mi, körükörüne bir taklitçilik için mi, ya da maddi bir kazanç için mi?

Çok zayıf rivâyetlere, hevâ ve benzeri şeyler üzerine kurulu fikirlere veya tarihî sorunlara büyük çaba ve vakitler harcayan araştırmacı ve yazarların pek çoğuna hayret edersin.Hatta onlardan kimisi,iyi bir iş becerdiğini ve ilmi gerçeklere ulaştığını sanır!!! Oysa ulaştıkları şey, ümmeti bölüp parçalamaktan başka bir şey değildir.Çalışma ve çabalarının neticesini sorduğunuz zaman kendisinden bir cevap alamazsın.Onların en iyisi sana, bunu sadece ilim için yaptığını söyler.

Peki, burada dayandığı ilmî temel nerededir?

Sahâbîlik risâlesinde, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile kıymetli ashâbı arasındaki bağdan ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in görevle-rinden birisinin de kendisine îmân edenleri arındırmak olduğundan bahsedilmişti. Onlar, Allah Teâlâ'nın, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e îmân ve ona arkadaşlık etmekle şereflendirdiği ümmî kimselerdir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

9 8 7 6 5 4 3 2 1 0 / . [

[سورة الجمعة الآية: ٢] Z C B A @ ? > = < ; :

"Ümmîlere (okuma-yazma bilmeyen araplara) içlerinden, kendilerine âyetlerini okuyan, onları (her türlü kötü inanç ve ahlaktan) arındıran, onlara Kitab'ı (Kur'an'ı) ve hikmeti (Sünnet'i) öğreten bir peygamber gönderen O'dur. Kuşkusuz onlar önceden (Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in peygamberliğinden önce) apaçık bir sapıklık içindeydiler."[1]

Onlar, rahmet ve hidâyet elçisinin eğitim (arındırma) ve öğretiminden geçen kimselerdir.

---

[1] Cum'a Sûresi: 2

Daha önce, komutan Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile askeri, örnek Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile kendisini örnek alanlar,komşu Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile ona komşuluk yapanlar ve onunla birlikte yaşayanlar,devlet başkanı Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile onun yönetimi altında yaşayan sahâbe arasındaki bağdan bahsedilmişti.

Birinci kitapçıkta, -dilersen buna birinci bölüm de diyebilirsin-, bu bağdan bahsedilmişti.[1]

Kıymetli okuyucu,

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, Allah Subhânehu ve Teâlâ'nın kendisine emrettiği risâleti tebliğ etme, ashâbını arındırma ve onlara öğretme gibi görevleri en iyi bir şekilde yerine getirdiğinde kuşkun olmasın. Bu arındırmanın semerelerinden birisi de, sahâbenin tabiatı haline gelen övgüye lâyık hasletlerdir. -Allah onlardan razı olsun-. İnsanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmet olmak, onlar için yeterlidir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

[. / 0 1 2 ...Z [سورة آل عمران من الآية: ١١٠]

"(Ey Muhammed ümmeti!) Sizler, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz."[2]

Allah Subhânehu'nun:

"ortaya **çıkarılmış**" buyruğunu iyice düşün.

Onları insanlar arasından çıkaran ve onlara bu mertebeyi veren kimdir?

Allah Teâlâ'nın şu âyeti de bunun gibidir:

[: ; < = > ? @ A B C

D E ...Z [سورة البقرة من الآية: ١٤٣]

"(Ey müslümanlar! Sizi dînde doğru yola ilettiğimiz gibi) aynı şekilde sizi, insanlara (kıyâmet günü peygamberlerin, risâlet görevlerini tebliğ ettiklerine dâir) şâhitler olmanız, Rasûl'ün de size (risâleti tebliğ ettiğine) şâhit olması için sizi mutedil (orta yolu izleyen) bir ümmet kıldık."[3]

---

[1] Birinci kitapçığın başlığı: "Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e arkadaş olmak".

[2] Âl-i İmrân Sûresi: 110

[3] Bakara Sûresi: 143

Allah Teâlâ'nın onları tanımlamak, onlara övgüde bulunmak ve onlardan bahsetmek üzere indirdiği âyetler pek çoktur.Onların bazı tavırları ve bunlar hakkında inen âyetlerden daha önce bahsedildiği için burada tekrar etmeye gerek görmedim.

RASÛLULLAH -sallallahu aleyhi ve sellem-'İN ASHÂBININ SIFATLARI:

Kıymetli okuyucu,

Onların, başkaları için gerçekleşmesi mümkün olmayan ayrıcalıklara sahip eşsiz bir nesil olduğunu unutmamalısın! Onlar, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e arkadaşlık etme (sahâbe olma) şerefini kazanmışlardır.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onları eğitmiş, onlara bilmedikleri şeyleri öğretmiş ve onları terbiye etmiştir. Onlarla birlikte kafirlere karşı savaşmış ve onlar da kendisine yardım etmişlerdir.

Onların mutlaka okutulması ve açıklanması, kendisinden sürekli bahsedilmesi ve bütün müslümanlar tarafından bilinmesi gereken sıfatlardan birisi üzerinde duracağız.

Bu sıfatın ne olduğunu bilir misin?

Hiç şüphesiz bu sıfat, merhametin tâ kendisidir.

Soru: Neden bu sıfattan bahsediyoruz?

Kıymetli okuyucu,

Bu değerli sıfatın sırrı üzerinde hiç düşündün mü?

Şüphe yok ki bu konuda konuşmayı gerektirecek birçok sebep olduğunu göreceksin.Fakat ben burada, bu kitapçık için birtakım sebepleri sana kısaca özetleyeceğim.

Birinci sebep:

Sifatın bizzat kendisi ve içerdiği anlamlardır. Bunun hakkında gelen Kur'an âyetleri, yaratılmışların efendisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'den gelen hadisler ve değerli ashâbından gelen eserlerdir. Rabbimiz Subhânehu ve Teâlâ, Rahman ve Rahim'dir.

Allah Subhânehu, sevgili Peygamberi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i tanımlarken şöyle buyurmuştur:

[| } ~ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ
عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ © رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ Z [سورة التوبة الآية: ١٢٨]

"Andolsun size kendinizden öyle bir rasûl (elçi) gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir.O, size (îmânınıza ve işlerinizin düzelmesine) çok düşkün ve mü'minlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir."[1]

[1] Tevbe Sûresi: 128

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- de şöyle buyurmuştur:

((مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرْحَمُ.)) [متفق عليه]

"Merhamet etmeyene merhamet edilmez. (İnsanlara merhamet etmeyene, Allah Teâlâ da merhamet etmez)."[1]

Bu sıfatın bizzat kendisi hakkında konuşacak olursak konu uzar gider. Onun hakkında gelen âyet ve hadisler pek çoktur ve bilinen şeylerdir.

İkinci sebep:

Allah Subhânehu ve Teâlâ, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashâbını överken onlar için, başkasını değil de bu sıfatı seçmesinde hikmetler ve çok önemli faydalar vardır. Onların bu sıfatla tanımlanmaları ilmi bir mucizedir. Kim bunun üzerinde iyice düşünürse o mucize ortaya çıkacaktır. Çünkü âyet, sahâbenin kendi aralarındaki merhamet sıfatını özellikle vurgulamak için gelmiştir.O halde Allah Teâlâ diğerlerini değil de niçin bu sıfatı zikretmiştir?

Çünkü bu sıfatta, o dönemde henüz ortaya çıkmamış ve kitaplarda da yazılmamış, ama daha sonraları uydurma hikâyeler anlatanlara ve onlardan sonra gelenlere konu olacak karalamalara cevap vardır. Yine de Allah en iyisini bilendir.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

/ . - + *) (' & % # " ! [

[سورة الفتح من الآية: ٢٩]Z... ; :9 8 7 6 4 3 2 1 0

"Muhammed, Allah'ın elçisidir.Beraberinde olanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları, (namazlarında) rükûya varırken, secde ederken görürsün.Onlar, Allah'tan bir lütuf ve hoşnutluk ümit ederler. (Allah'a itaatlerinin) belirtileri, yüzlerindeki secde izindendir..."[2]

Üçüncü sebep:

Bu gerçeğin, yani sahâbenin birbirlerine karşı merhametli ve merhamet sıfatının kalplerine iyice yerleşmiş olduğunun kesin olarak belirtilmesi, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashâbının

[1] Buhâri ve Müslim

[2] Fetih Sûresi: 29

birbirlerine karşı vahşice davranıyorlarmış ve ilişkilerine düşmanlık hakimmiş gibi gösteren asılsız rivâyetlere, vehimlere ve uydurma hikâyelere cevap niteliğindedir.

Evet... Sahâbenin birbirlerine karşı merhametli oldukları inancı sağlamlaşıp kalbinin derinliklerine yerleşirse, kalbin huzur bulur ve Allah Teâlâ'nın kendileri için duâ edilmesini emrettiği kişilere karşı beslediğin kin kalbinden çıkar.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

*) (' & % $ # " ! [

Z 8 7 6 5 4 3 2 1 0 / . - , +

[سورة الحشر الآية: ١٠]

"Onların (Ensâr ve Muhâcirlerin) arkasından gelen (mü'min)ler, Ey Rabbimiz! Bizi ve îmânda bizi geçen kardeşlerimizi bağışla.Kalplerimizde îmân edenlere karşı hiçbir kin (ve haset) bırakma.Ey Rabbimiz! Şüphesiz ki sen (kullarına) çok şefkatli ve (onlara) çok merhametlisin, derler."[1]

Dördüncü sebep:

Araştırmacıların dayandığı temellerden birisi de senetle birlikte metin ile de ilgilenme, senetlerinin sâbit oluşundan sonra rivâyetlerin metinlerini de araştırmak ve rivâyetleri Kur'an âyetlerine ve İslâm'ın mutlak asıllarına sunmaktır. Aynı şekilde rivâyetlerin arasını bulmak da, ilimde derinleşen âlimlerin metodudur.

Tarihî rivâyetlerin incelenmesinde mutlaka bu metodun uygulanması gerekir. Fakat ne yazık ki araştırmacılar senetlerin incelenmesini ihmal etmişler, rivâyetlerin tarih ve edebiyat kitaplarında bulunması ile yetinmişlerdir.Senetlerle ilgilenen bazı kimseler de, metinlere bakmayı unutmuşlar ve Kur'an-ı Kerim'e ters düştüğünü görememişlerdir.

Kıymetli okuyucu,

Tarih bilgine, âileden gelme bilgilere ve daha da ötesi duygusallıktan kaynaklanan öfkeye dayanarak karar vermeden, bir ithamda ve hatta hükümde bulunmadan önce dur ve burada bahsettiğim delillere bir göz at. Bu deliller açık, yakın,taşıdığı anlamları ve delilliği güçlü olmasına rağmen alışılmış şeyler değiller-dir. Bunlar,

[1] Haşr Sûresi: 10

hissedilen gerçeklere ve Kur'an âyetlerinin gücüne dayanır.Fetih Sûresi'ndeki son âyet şu şekildedir:

/ . - , + *) (' & % # " ! [

@ ? > = ; : 9 8 7 6 4 3 2 1 0

M L K J I H G F E D C B

[Z Y X W V U T S Q P O N

\ ] Z [سورة الفتح الآية: ٢٩]

"Muhammed, Allah'ın elçisidir.Beraberinde olanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler.Onları, (namazlarında) rükûya varırken, secde ederken görürsün.Onlar, Allah'tan bir lütuf ve hoşnutluk ümit ederler. (Allah'a itaatlerinin) belirtileri, yüzlerindeki secde izindendir. Onların Tevrat'taki vasıfları budur.İncil'deki vasıfları da şöyledir: Onlar, filizini yarıp çıkarmış, gittikçe onu kuvvetlendirerek kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş bir ekine benzer ki bu, ekicilerin de hoşuna gider.Allah, böylelikle onları (mü'minleri) çoğaltıp kuvvetlendirmekle kâfirleri öfkelendirir.Allah, onlardan îmân edip salih amel işleyenlere bir mağfiret ve büyük bir ecir (cennet) vâ'detmiştir."[1]

Yine, Allah Teâlâ şöyle buyurur:

*) (' & % $ # " ! [

Z 8 7 6 5 4 3 2 1 0 / . - , +

[سورة الحشر الآية: ١٠]

"Onların (Ensâr ve Muhâcirlerin) arkasından gelen (mü'min)ler, Ey Rabbimiz! Bizi ve îmânda bizi geçen kardeşlerimizi bağışla.Kalplerimizde îmân edenlere karşı hiçbir kin (ve haset) bırakma.Ey Rabbimiz! Şüphesiz ki sen (kullarına) çok şefkatli ve (onlara) çok merhametlisin, derler."[2]

Bu âyeti oku ve anlamı üzerinde iyice düşün!

---

[1] Fetih Sûresi: 29

[2] Haşr Sûresi: 10

İSİMLENDİRMENİN DELÂLET ETTİĞİ ŞEY:

İsim, isim verilen şeye (müsemmâ'ya) işâret eder ve onu başkasından ayırır. Bu böylece insanların âdeti olagelmiştir.Akıllı insan, ismin önemi konusunda şüphe etmez.Çünkü çocuk onunla bilinir, kardeşlerinden ve diğer çocuklardan ismiyle ayırt edilir.Hem kendisi, hem de kendisinden sonra çocukları için bir alâmet olur. İnsan ölür, geriye ismi kalır.

İsim kelimesi, Arapçada yükseklik anlamındaki “sumuvv” kelimesinden veya alâmet anlamındaki “vesm” kelimesinden gelir. Bütün bunlar, çocuğa verilen ismin önemine delâlet eder.

Çocuğa verilen ismin önemi bilinmeyen bir şey değildir. İsim, onun dînine ve aklına delâlet eder. Sen, hristiyanların veya yahudilerin çocuklarını “Muhammed” ismiyle isimlendirdiklerini hiç duydun mu?

Bazı istisnâlar dışında müslümanlar, çocuklarına “Lât” ve “Uzza” hiç adını verirler mi?

Çocuk ismi aracılığıyla babası ile irtibatlanır. Baba ve diğer âile fertleri çocuğa, kendisi için seçtikleri isimle hitap ederler ve âile fertleri arasında bu isim çokça kullanılır. Eskiden şöyle denilmiştir:

"**İ**smini söyle ki, babanı bileyim."[1]

İSMİN İSLÂM'DAKİ ÖNEMİ

İsmin önemini anlamak için şeriatın isimlere verdiği önemi bilmek yeterlidir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- erkek ve kadınlardan bazı sahâbenin isimlerini değiştirmiştir.Daha da ötesi,Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- kendi kentinin “Yesrib” olan ismini “Medine” olarak değiştirmiştir.

Yine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, “Mülklerin kralı” ve benzeri isimlerin kullanılmasını yasaklamıştır.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

((إِنَّ أَخْنَعَ اسْمٍ عِنْدَ اللهِ رَجُلٌ تَسَمَّى مَلِكَ الْأَمْلَاكِ.)) [رواه مسلم]

"Allah katında isimlerin en alça**ğı** (en çirkin/en kötüsü), mülklerin kralı olarak isimlendirilen ki**ş**inin ismidir."[2]

---

[1] Bkz. "Tesmiyetu'l-Mevlûd"; Bekr b. Abdullah Ebu Zeyd

[2] Müslim

Sevgili Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem-, Allah -azze ve celle-'ye ibâdetini ifâde eden Abdullah, Abdurrahman ve buna benzer isimleri koymaya yönlendirmiştir.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

((أَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ.))

[رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه]

"İsimlerin Allah -azze ve celle-'ye en sevimli olanı, Abdullah ve Abdurrahman'dır."[1]

Güzel isim, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hoşuna gider ve bu ismi hayra yorumlardı. Bu, onun sünnetinde bilinen bir şeydir. -En fazîletli salât ve selâm, onun ve âilesinin üzerine olsun-.

Usûl ve Arap dili âlimlerince isimlerin birtakım anlamları ve delâlet ettikleri şeyler olduğu kesin olarak kabul edilir.Bu konu, fıkıh usûlü ve Arap dili kitaplarında vardır.Âlimler bu ve bununla ilgili birçok konu üzerinde uzun uzun konuşmuşlardır. -Allah onlara rahmet etsin-.

AKIL KABUL EDER Mİ?

Değerli okuyucu

Acele etme ve garipseme, benimle okumaya ve şu sorulara cevap vermeye devam et:

Çocuğunu ne ile isimlendirirsin?

Çocuğun için sevdiğin, annesinin veya âilesinin sevdiği ismi mi seçersin?

Çocuğunu düşmanlarının isimleri ile mi isimlendirirsin?

Subhânallah!..

Kendimiz için bir şeye işaret eden ve anlamı olan isimler seçeriz de, insanların en hayırlıları için bu hakkı vermez ve hayır diyebilir miyiz?.

Onlar, çocuklarının isimlerini insanların alışageldiğinin aksine siyâsî ve toplumsal nedenlere dayalı belirlediler, isimlerin onların yanında delâlet ettiği hiçbir şey yoktur, diyebilir miyiz?

Ümmetin en akıllı insanları ve efendileri, soyları ve kendileri üstün olan o kimseler en basit insanî anlamlardan mahrum edilebilir mi? Sevdikleri insanların ve kardeşlerinin isimlerini, onların faziletlerine ve

[1] Müslim

onlara olan sevgilerine delâlet etmesi için, çocuklarına vermelerine müsaade edilmez mi? Daha da ötesi, çocuklarından bazılarını düşmanlarının isimleri ile isimlendirebilirler mi? Buna inanılabilir mi?..

Bilinsin ki, bu isimlendirme bir kişi veya bir grup çocuk için değildir. Asırlar sonra ve -var olduğu öne sürülen- düşmanlığın unutulmasından sonra yapılmış değildir. Bilakis bu isimlendirme düşmanlığın zirveye çıktığının iddiâ edildiği vakitte gelmiştir ki, biz o vakte sevginin zirvede olduğu vakit diyoruz.Bu konu çok önemlidir; mutlaka araştırılmalı ve gereken önem verilmelidir. Çünkü delâlet ettiği çok büyük şeyler vardır. Uydurma hikâyelere ve asılsız haberlere cevap verir. Gönüllere ve duygulara hitap etmektedir. Akıllı insanları ikna eder. Reddedilmesi ve yanlış yorumlanması mümkün değildir.

Bütün bunlarla anlatılmak istenen şudur:

1-3. Sevgisi kendinden önceki üç halifenin önüne geçirilen Ali -Allah ondan râzı olsun-, çocuklarından bazılarını onların isimleriyle isimlendirmiştir ki, isimleri şu şekildedir:

- Ebu Bekir b. Ali b. Ebî Tâlib: Kardeşi Hüseyin ile birlikte Kerbelâ'da şehit olmuştur. -En fazîletli salât ve selâm, onların ve dedelerinin (Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in) üzerine olsun-.

- Ömer b. Ali b. Ebî Tâlib: Kardeşi Hüseyin ile birlikte Kerbelâ'da şehit olmuştur. -En fazîletli salât ve selâm, onların ve dedelerinin (Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in) üzerine olsun-.

- Osman b. Ali b. Ebî Tâlib: Kardeşi Hüseyin ile birlikte Kerbelâ'da şehit olmuştur. -En fazîletli salât ve selâm, onların ve dedelerinin (Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in) üzerine olsun.

4-6. Hasan, çocuklarına Ebu Bekir b. el-Hasen, Ömer b. el-Hasen ve Talha b. el-Hasen isimlerini vermiştir. Onların hepsi amcaları Hüseyin ile birlikte Kerbelâ savaşına katılmışlardır.

7. Hüseyin oğlunu, Ömer b. el-Huseyn olarak adlandırmıştır.

8-9. Tâbiînin efendisi, dördüncü imam Ali b. el-Huseyn Zeynelâbidîn, kızına Âişe ismini vermiştir. Oğlunu da Ömer ismiyle isimlendirmiştir ve onunla soyu devam etmiştir.[1]

Aynı şekilde; Abbas b. Abdulmuttalib'in soyundan, Cafer b. Ebî Tâlib'in soyundan Müslim b. Akil ve diğerlerinin soyundan gelen Ehli Beyt

---

[1] Bkz. "Keşfu'l-Ğumme" c: 2, s: 334. "el-Fusûlu'l-Muhimme"; s: 283. Aynı şekilde diğer oniki imamın soyunda da bu isimleri bulursun.Şiâ âlimleri bundan bahsetmiş ve o isimleri zikretmişlerdir. Örnek olarak bkz. et-Tabressî'nin;"A'lâmu'l-Verâ"; s: 203. el-Mufîd'in; "el-İrşâd"; s:186; "Tarihu'l-Yakubî"; c: 2, s: 213.

arasında da, çocuklarını bu isimlerle isimlendirenler vardır. Burada bütün o isimleri zikredecek değiliz. Bilakis muradımız, anlatılmak istenene delâlet edecek kadarını zikretmektir. Bu nedenle yukarıda Ali, Hasan ve Hüseyin'in çocuklarının isimleri zikredilmiştir. -Allah Teâlâ'nın selâmı onların üzerine olsun-.

Şiilerden bazıları, Ali ve oğullarının, çocuklarına bu isimleri verdiğini inkâr eder. Bu, nesepleri ve isimleri bilmeyenin yapacağı bir şeydir. Allah'a hamdolsun ki, onlar az sayıdadır.

Şiâ'nın büyük imamları ve âlimleri onlara reddiye vermiştir. Çünkü bu isimlerin varlığı kesindir. Soyları vardır. Şiilerce güvenilir kabul edilen kitaplarda bu isimler vardır. Hatta Kerbelâ trajedisini anlatan rivâyetlerde de vardır. Öyle ki, İmam Hüseyin ile birlikte Ebu Bekir b. Ali b. Ebî Tâlib, yine Ebu Bekir b. el-Hasen b. Ali ve diğer ismi geçenler de şehit olmuşlardır.

Evet, onlar Hüseyin ile birlikte şehit olmuşlardır. Şiiler bunları kitaplarında zikrederler.Bu isimleri Hüseyniyât'ta ve Aşure günü yaslarında duymadığını söyleme. İsimlerinin zikredilmemesi onların olmadığı anlamına gelmez. Ömer b. Ali b. Ebi Talib ve Ömer b. el-Hasen, o günde yiğitlik gösteren süvarilerdendi.

Sonuç olarak, imamların -Allah'ın selâmı onların üzerine olsun- çocuklarına Ebu Bekir, Ömer, Osman, Âişe ve sahâbenin diğer büyüklerinin isimlerini vermeleri konusuna Şia'nın yanında ikna edici başka bir cevap bulamıyoruz. İsimleri hiçbir şeye delâlet etmez ve anlamsız sayamayız. Konuyu, Ehli Sünnet'in Şiâ kitaplarına soktuğu bir komplo olarak da kabul edemeyiz.Çünkü bu, tüm kitaplardaki rivâyet-lerin hepsinini çürütmek demektir. Şia'nın hoşuna gitmeyen her rivâyete "komplo ve yalan" diyebilirler. Daha da ötesi, âlimin nefsi arzusuna uymayan bir rivâyeti o âlim çok basit bir şekilde reddedebilir ve o rivâyete "komplo" diyebilir. Çünkü Şiâ'da her âlimin rivâyetleri kabul etme veya reddetme hakkı vardır ve bunun onların yanında bir kuralı yoktur. Ağlanması gereken komikliklerden birisi de, bahsi geçen sahâbenin isimleriyle isimlendirmenin, onlara sövmek ve hakâret etmek için olduğunun söylenmesidir. Avamın kalbini kazanmak için, imamın takiyye olarak halifelere sevgisini ve onlardan râzı olduğunu insanlara hissettirmek için çocukla-rına bu isimleri verdiği de söylenmiştir.

Subhânallah!.. İmamın arkadaşlarını ve insanların genelini aldatacak davranışlarda bulunduğunu söylememiz câiz olur mu?!. İmam bu sebeple nasıl kendi soyuna zarar verebilir?!.

İmamın bu isimlerle idâre ettiği kimseler kimler acaba? Onun cesâreti ve izzeti, kendisini ve çocuklarını Teymoğulları, Adiyyoğulları veya Ümeyyeoğulları için küçük düşürmeyi reddeder. İmamın hayat hikâyesini inceleyen, kesin olarak anlar ki imam; kendisini dini, namusu ve şerefi için intikam alamayacak kadar korkak gösteren uydurma

rivâyetlerin aksine -ve maalesef bu rivâyetler pek çoktur- insanların en cesurudur.

SONUÇ

İmamların -Allah'ın selâmı onların üzerine olsun-, Ali ve oğullarının yaptığı, Ehl-i Beyt'in Hulefâ-i Râşidîn'e ve Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in diğer ashâbına olan sevgilerinin samimiyetine delâlet eden en güçlü akli ve psikolojik delillerdendir.Sen bu gerçeği bizzat yaşıyorsun ve onu reddedemezsin. Bu gerçek, Allah Teâlâ'nın şu sözünü tasdik etmektedir:

/ . - + *) (' & % # " ! [

[سورة الفتح من الآية: ٢٩] Z... ; : 9 8 7 6 4 3 2 1 0

""Muhammed, Allah'ın elçisidir.Beraberinde olanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler.Onları, (namazlarında) rükûya varırken, secde ederken görürsün.Onlar, Allah'tan bir lütuf ve hoşnutluk ümit ederler. (Allah'a itaatlerinin) belirtileri, yüzlerindeki secde izindendir..."[1]

Ey kıymetli okuyucu!

Âyeti yeniden oku ve taşıdığı anlamlar üzerinde iyice düşün!.. Rahmet sıfatı üzerinde düşün!

[1] Fetih Sûresi: 29

EVLİLİK YOLUYLA AKRABALIK

Kıymetli okuyucu!

Ciğerpâren, yüreğinin bir parçası kızını kime verirsin? Kötü ve suçlu birine, hatta annesi veya kardeşinin kâtiline verir misin? Damadım ve eniştem kelimeleri senin için ne ifâde etmektedir?

Musâhera'nın (evlilik yoluyla akrabalığın), dil bilimi açısından tarifi şu şekildedir: Sâhera (Sâd ve He harfleriyle) fiilinin masdarıdır. Bir topluluktan kız alıp evlenirsen "Sâhertu'l-Kavme"/ "Evlilik yoluyla kavme akraba oldum" denir.

el-Ezheri der ki: "Evlilik yoluyla akraba olunanlar, anne-baba ve kardeşler gibi, kadının mahremi olan erkek ve kadın akrabalarını da kapsar.Kocanın mahremi olan akrabaları da, aynı şekilde, kadının evlilik yoluyla akraba olduklarıdır."

Erkeğin evlilik yoluyla akrabaları, kadının akrabalarıdır.Kadının evlilik yoluyla akrabaları da, erkeğin akrabalarıdır.

Özetle musâhera dilde, kadının akrabalarıdır, erkeğin akrabaları için de kullanılabilir. Allah Subhânehu ve Teâlâ, bu akrabalık türünü âyetinde zikrederek şöyle buyurmuştur:

[وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ مِنَ ٱلْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُۥ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ Z

[سورة الفرقان الآية: ٥٤]

"Sudan (meniden) bir insan yaratıp onu nesep ve sıhriyet (kan ve evlilik bağından doğan) yakınlığa dönüştüren de O'dur. Rabbinin her şeye gücü yeter."[1]

Âyetin üzerinde iyice düşün! Nasıl o insan tek başına bir beşer iken Allah onu nesep ve evlilik akrabalığı yoluyla başkası ile irtibatlandırmıştır? Evlilik yoluyla akrabalık, şer'i bir bağdır. Allah bu tür akrabalığı nesep bağıyla birlikte zikretmiştir. Nesep ise, baba tarafından akrabalardır.Âlimlerden bazıları, nesebin genel anlamda akrabalık olduğu görüşünü benimsemişlerdir.

Allah'ın âyette nesep ile evlilik akrabalığını birlikte zikrettiğine dikkat et! Bunun işaret ettiği büyük anlamlar vardır ki, sakın onlardan gafil olma!.

---

[1] Furkan Sûresi: 54

TARİHTE EVLİLİK YOLUYLA AKRABALIK

Evlilik yoluyla akrabalığın Arapların yanında özel bir yeri vardır. Araplar, nesepleriyle övünürler. Aynı şekilde kızlarının kocaları ile ve onların toplumsal konumları ile övünürler. Araplar, kendilerinden aşağı konumda olanlara kız vermez-ler. Bu onların meşhur tavrıdır.Hatta bu tavır Arap olmayan birçok toplulukta da vardır. Bugün Batı'da etnik ayırım toplumsal sorunların en ağırı kabul edilmektedir.

Araplar kadınlarını kıskanırlar. Hatta bu onlardan bazılarını, kendisi için utanç konusu olacak korkusuyla kız çocuklarını diri diri toprağa gömmeye sevketmiştir. Kadın yüzünden kanlar dökülmüş ve savaşlar çıkmıştır. Bu durum, uzun uzun anlatmaya gerek bırakmayacak bir işârettir ve senin de bildiğin gibi etkileri bugüne kadar sürmüştür.

İSLÂM'DA EVLİLİK YOLUYLA AKRABALIK

İslâm dîni yüksek ahlakı ve övgüye layık sıfatları onaylamış, çirkinlikleri yasaklamıştır.Allah Subhânehu ve Teâlâ,önemli olanın takvâ olduğunu açıklamıştır.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

[سورة الحجرات من الآية: ١٣] Z U T S R Q [

"**Şüphesiz Allah katında en değerliniz, O'ndan en çok korkanınızdır.**"[1]

Bu, şeriat mizanında böyledir.

Fıkıh âlimleri evlilikte din, nesep ve iş yönünden denkliği ve bununla ilgili konuları uzun uzun araştırmışlardır.Denklik, nikah akdinin sahih olmasının şartı mıdır? Denklikliği gözetmek kadının hakkı mıdır, yoksa veliler de bu konuda ona ortak mıdırlar? Bu ve benzeri konular fıkıh kitaplarının nikahla ilgili bahislerinde mevcuttur.

Namusu koruma ve kadınları kıskanma konusuna gelince, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- namusu uğruna öldürüleni şehit saymıştır. Örtüsü ile oynadılar diye bir kadın için yahudilere bizzat kendisi savaş açmıştır.Beni Kaynuka'nın Rasûlullah -

[1] Hucurât Sûresi: 13

sallallahu aleyhi ve sellem- ile aralarındaki anlaşmayı bozduğu bu olay meşhurdur.

Bu olayın hikâyesi özetle şöyledir:

Yahudilerden birisi, kendisinden altın almak isteyen bir genç kadından yüzünü açmasını ister ve genç kadın bu isteği reddeder. Bunun üzerine genç kadın otururken, haberi olmadan elbisesinin ucunu bağlar. Genç kadın ayağa kalkınca elbisesi açılır.Bunun üzerine genç kadın bağırarak yardım ister. Yakınlarda bulunan bir müslüman genç kalkar ve o yahudiyi öldürür. Yahudiler de başına toplanıp onu öldürürler. Yahudilerden kaynaklanan başka sebeplerle birlikte bu olay onların anlaşmayı bozduğuna delâlet eder.

Kıymetli okuyucu,

Nikahta velinin rızâsı ve şahit bulunması şartı olması gibi konular, hatta zinâ isnâdında bulunmanın cezâsı, zinânın cezâsı ve benzeri namusun korunması için konulan şer'i hükümler üzerinde düşün.

Bu hükümleri,taşıdıkları hikmetleri ve etkilerini düşünmek bu konunun önemini ortaya koyar.

Evlilik yoluyla akrabalık üzerine birçok hüküm kurulur. Nikah akdi (sağlam teminat) kuralının konulması üzerinde düşün.Kişi evlilik isteminde bulunur ve bunun da hükümleri vardır. İsteği kabul edilir veya edilmez. Evlenmek isteyen erkek, âilesinden ve arkadaşlarından evlilik talebine onay alabilmek için yardım talep eder.Kadının ailesi ve velileri ise evlenme talebinde bulunan erkeği araştırır. Erkek hediyeler takdim etse de, mehri vermekte acele etse de nikah akdi yapılmadıkça kız tarafının damat adayını kabul etme ve reddetme hakkı vardır.

Nikah akdinde mutlaka şâhitler olmalıdır. Nikah akdinin duyurulması ise şeriatın talebidir. Çünkü nikah üzerine birtakım hükümler bina edilir. Nikah, uzak kimseleri yakınlaştırır ve onları evlilik yoluyla akraba yapar. Nikah sebebiyle erkeğin bazı kadınlarla evlenmesi ebedi olarak veya nikahladığı kadın eşi olarak kaldığı sürece haram hâle gelir.Bu kitapta izlenen metod, konuyu uzun uzun ele almaya izin vermemektedir.Amaç, bundan sonra bahsedileceklerin önemini hatırlatmaktır.

Hasan ve Hüseyin'in kızkardeşini, babaları Ali -Allah'ın selâmı hepsinin üzerine olsun-, Ömer b. Hattâb -Allah ondan râzı olsun- ile evlendirmiştir.

Ali'nin Ömer'den korktuğu için kızını ona verdiğini söyleyebilir miyiz?

Öyleyse Ali'nin cesareti nerede?

Kızına olan sevgisi nerede?

Kızını zâlim birine verir mi?

Allah'ın dinine karşı duyarlılığı nerede?

Bu gibi arkası kesilmeyen sorular…

Ya da Ali'nin kızını Ömer'e isteyerek ve ondan hoşnut olarak verdiğini söyleyeceğiz. Evet; Ömer, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in torunu ile hiçbir şüphe ve şâibenin karışmadığı sahih ve şer'i bir nikah ile evlenmiştir.[1] Bu evlilik iki âile arasındaki diyalog ve sevginin delilidir.

Nasıl olmasın?

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- , Ömer'in kızının kocası idi. Yani iki âile arasındaki evlilik akrabalığı Ömer'in Ümmü Külsüm ile evlenmesinden önce de vardı.

İkinci bir örnek getirecek olursak, İmam Cafer es-Sâdık -aleyhisselam-'ın şu sözü bunun için yeterlidir:

"Ebu Bekir beni iki kez dünyaya getirdi."

İmam Cafer'in annesi kim biliyor musun?

Ferve binti'l-Kâsım b. Muhammed b. Ebî Bekr'dir.[2]

Cafer -aleyhisselam- niçin Ebu Bekr demiştir de, Muhammed b. Ebu Bekr dememiştir?

Evet; Ebu Bekr'in ismini, Şiilerden bazılarının onun faziletini inkar ettiğini bildiği için açıkça zikretmiştir. Oğlu Muhammed'e gelince, fazileti noktasında Şiâ ittifak etmiştir.

Allah için söyle, insan kiminle övünür?

Kıymetli okuyucu,

Muhâcirler ve Ensar'dan oluşan sahâbenin soylarındaki bu içiçe geçmeyi, nesep ilmini bilen herkes bilir. Âzatlı köleler bile, evet, âzatlı köleler bile Kureyş'in önde gelen ve şerefli âilelerinden evlenmişlerdir. Zeyd b. Hârise -Allah ondan râzı olsun-… Kur'an'da, Ahzâb Suresi'nde ismi zikredilen tek sahâbî…

Hanımı kim?

---

[1] Şiâ âlimlerinden, bu evliliği ispat eden ve her türlü çürütme çabasına cevap veren nakiller zikredeceğim.

[2] Ferve bintu'l-Kâsım'ın annesi, Esmâ binti Abdurrahman b. Ebi Bekr'dir. Bkz. "Umdetu't Tâlibîn`, s: 195, Tahran baskısı; el-Kâfi§ c: 1, s: 472

Mü'minlerin annesi Zeyneb binti Cahş...

Üsame b. Zeyd... Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onu Fatıma binti Kays ile evlendirmiştir ki o, Kureyş kabilesindendir.[1]

Yine âzatlı köle Sâlim... Ebu Huzeyfe -Allah ondan râzı olsun-, onu kardeşinin kızı Hind binti Velid b. Utbe b. Rebia ile evlendirmiştir. Hind'in babası, Kureyş'in en önde gelen isimlerinden birisidir.[2]

Sahâbe arasındaki evlilik akrabalığı konusu uzar gider. Burada, Ehli Beyt ile Hulefâ-i Râşidin arasındaki kız alıp-vermelerden birkaç örnek vermekle yetineceğim.

Ömer Efendimiz -Allah ondan râzı olsun-, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kızı Fâtıma'nın -Allah ondan râzı olsun- kızı ile evlendiğini biliyor musun? -En fazîletli salât ve selâm, O'nun ve babasının üzerine olsun-.

Cafer-i Sâdık -aleyhisselam-'ın annesinin bahsi geçmişti.

Büyükannesinin kim olduğunu biliyor musun?

İkisi de, Ebu Bekr es-Sıddîk'ın -Allah ondan râzı olsun- torunudur.

Kıymetli okuyucu,

Şeytanların vesvesesini bırak.Ciddî ve derin bir şekilde düşün.Sen müslüman-sın ve aklın konumunu biliyorsun. Düşünüp tefekkür etmeye teşvik eden ve bunu emreden âyetler pek çoktur. Burada onları ayrıntısıyla anlatacak değiliz.

Bu nedenle, aklımızı kullanarak düşünmemiz gerekir.Taklidi terkedip aklımızla oynamaya kalkanlara karşı dikkatli olmalıyız.İnsan ve cinlerin şeytanlarından, her şeyi hakkıyla işiten ve bilen Allah Teâlâ'ya sığınırız.

Sevgili okuyucu!

Babana ve dedene sövülmesine, âilendeki kadınların en değerlisinin, aşiretinin tümünün istememesine rağmen zorla alındığının söylenmesine râzı olur musun?

"Bu kadını zorla gasbettik" denilmesine râzı olur musun?

Sorular tükenmez...

Hangi akıl bu zırvayı kabul eder ve bu rivâ kabul eder?

Allah'tan, kalplerimizde îmân edenlere karşı kin bırakmamasını dileriz. Allahım!.. Bizlere, tüm sâlih kullarını sevmeyi nasip et, ey âlemlerin Rabbi! Âmîn!..

---

[1] Müslim, Fatıma binti Kays'tan -Allah ondan râzı olsun- rivâyet eder.

[2] Buhârî, Âişe'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet eder.

Sana Şiâ'nın itimat ettiği kitaplardan ve güvendiği âlimlerden, Ömer'in Ali'nin kızı Ümmü Külsüm ile evlendiğini isbat eden bazı nakiller sunacağım:

İbnu't Taktakî el-Hasenî adıyla bilinen tarihçi ve nesep âlimi İmam Safiyyuddin Muhammed b. Tâceddin (ö.709 hicri), Hulâgu'nun dostu Asîluddin Hasen b. Nasîrıddin et-Tûsi'ye hediye ettiği kitabında mü'minlerin emiri Ali -aleyhisselam-'ın kızlarından bahsederken şöyle der:

"Ümmü Külsüm'ün annesi, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kızı Fâtıma'dır. Ömer b. Hattâb onunla evlenmiş ve kendisinden Zeyd'i dünyaya getirmiştir.Onun ölümünün ardından Abdullah b. Cafer ile evlenmiştir." (s: 58) Kitabın tahkikini yapan Seyyid Mehdi er-Racâî'nin yaptığı nakillere bak.

Bunlardan birisi de, Ömer b. Ali b. el-Hüseyin'in soyundan gelen allâme Ebu'l Hasen el-Umerî'nin şu sözüdür:

"Bu rivâyetlerden güvenilir olan, az önce gördüğümüz, Abbas b. Abdulmuttalib'in onu (Ümmü Külsüm'ü) Ömer ile babasının -aleyhisselam- rızası ve izni ile evlendirdiğidir. Ömer ona Zeyd'i dünyaya getirtmiştir."

Kitabın tahkikini yapan daha birçok görüş zikretmiştir. Bunlardan bazıları Ömer'in bir dişi şeytan ile evlendiği, onunla (Ümmü Külsüm ile) gerdeğe girmediği, onunla güç kullanarak evlendiği ve onu zorla elde ettiği şeklindedir.

Allâme el-Meclisî ise şöyle der:

"...Olayın aslını inkar, bunun onların yoluyla sâbit olmadığını açıklamak, şaşılacak bir inkardır. Değilse, bu haberler ve ileride senetleriyle zikredilecekler Ali -aleyhisselam-'ın Ömer vefat edince Ümmü Külsüm'e geldiğini ve onu evine götür-düğünü bildirir. Cevap,bunun takiyye ve mecbur kalma yoluyla gerçekleştiğidir..."[1]

Derim ki:

el-Kâfi'nin müellifi kitabında bir çok hadis zikreder. Bunlardan birisi de şudur: "Gerdeğe girdikten sonra kocası ölen kadın nerede iddetini bekler ve ne yapması gerekir bâbı: Humeyd b. Ziyad b. Semmâa'dan, o da Muhammed b. Ziyad'dan, o da Abdullah b. Sinan ve Muaviye b. Ammar'dan, onlar da Ebi Abdillah -aleyhisselam'dan şöyle dediğini rivâyet eder:

[1] "Mir'âtu'l-Ukûl"; c: 2, s: 45

Kocası ölen kadının evinde mi yoksa dilediği yer de mi iddetini bekleyeceğini sordum.

Şöyle dedi: Ali -aleyhisselam-, Ömer vefat edince Ümmü Külsüm'e gelerek onu evine götürdü."[1]

Kıymetli okuyucu,

Günümüzde yaşayan bazı Şii âlimlerle bu evlilik konusunu konuştum. Bu konudaki en güzel reddiyelerden biri de Vakıflar ve Miraslar Mahkemesi kadısı Şeyh Abdulhamid el-Hattî'nin şu yazdıklarıdır:

"İslam süvarisi İmam Ali -aleyhisselam-'ın kızı Ümmü Külsüm'ü (Ömer ile) evlendirmesinde bir terslik yoktur.Onun için Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- güzel bir örnektir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, müslümanlardan her bir kimse için güzel bir örnektir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, Ebu Süfyan'ın kızı Ümmü Habibe ile evlenmiştir. Ebu Süfyan, Ömer b. Hattâb -Allah ondan râzı olsun- derecesinde de değildi.Bu evlilik konusunda varolduğu söylenen şüphelerin kesinlikle hiçbir dayanağı yoktur. Dişi bir şeytanın Ümmü Külsüm'ün yerine geçerek Halife Ömer b. Hattâb'a -Allah ondan râzı olsun- göründü demeniz ise, gülünç ve ağlanması gereken, ilgilenmeyi ve delil olarak öne sürmeyi hak etmeyen bir sözdür. Bu gibi uydurma hurafelerin hepsini zikredecek olsak, gülünecek ve ağlanacak çok şey olduğunu görürüz."

Şeyh, bu kitapta ele alınan konuya; âilevî bağlar için evlilik yoluyla akraba-lığın ne ifâde ettiğine değinmemiştir. Evlilik yoluyla akrabalığın ancak isteyerek olacağından ve evlilik yoluyla akrabalığın, akraba olanlar arasında varolan sevgi, kardeşlik ve ülfete delâlet ettiğinden bahsetmemiştir.

Kıymetli okuyucu,

Müslüman bir erkeğin Ehli Kitap'tan bir kadınla evlenmesi ile Ehli Kitap'tan bir erkeğin müslüman bir kadınla evlenmesi arasındaki farkı bilirsin ki, birincisi câizdir, ikincisi değildir. Bunun üzerinde düşün.

ÖZET

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashâbı arasındaki evlilik akrabalık-ları, özellikle de İmam Ali -aleyhisselam-'ın soyundan gelenler ile Hulefâ-i Râşidin'in soyundan gelenler arasında gayet açıktır.

[1] Bkz. El-Furûu mine'l-Kâfi 6/115

Aynı şekilde, İslâm'dan önce ve sonraki dönemde Umeyyeoğulları ile Hâşimoğulları arasındaki evlilik akrabalıkları meşhurdur. Bunların en meşhuru, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Ebu Süfyan'ın kızı ile evlenmesidir. -Allah onların hepsinden razı olsun-.[1]

Burada kasdedilen, evlilik yoluyla ortaya çıkan psikolojik ve toplumsal sonuçlardan bazılarına işâret etmektir. Bu sonuçların en büyüğü, evlilik yoluyla akraba olan iki taraf arasındaki sevgidir. Değilse, çok daha başka sonuçları da vardır. Umarım buraya kadar zikredilenler bu noktada yeterlidir.

[1] Kitabın sonundaki eklere bakınız.

ÖVGÜNÜN DELÂLET ETTİKLERİ

Kıymetli okuyucu,

Bir grup arkadaşınla âilenden, akrabalarından ve hatta köyünden uzak, gurbette yaşadın mı? Gurbet yıllarını nasıl yaşadın? Onlarla beraber askeri bir kampta yaşadın mı?

Kıymetli okuyucu,

Akıl ve duygunun biraraya geldiği inanç bağıyla kendilerine bağlandığın arkadaşlarınla fakirlik yaşadın ve çile çektin mi? Bu durumların hepsini yaşayanlara ne dersin? Hepsi bollukta ve darlıkta birbirine yoldaşlık eden arkadaşlardı. Daha da ötesi insanların en hayırlısı Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- onlarla birlikteydi. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashâbı, özellikle de ilk müslümanlar, bu durumları yaşadılar. Evet, sosyal hayatları tamamen farklıydı ve özel bir yapısı vardı. Siyer okuyan veya sevgili Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hayat hikâyesine az da olsa ilgisi olan herkes bunu bilir.

Kıymetli okuyucu,

Belki bu satırları okurken, sen de benimle birlikte tarihin derinliklerine uzanırsın. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Mekke'de, Dâru'l Erkâm'da iken dâvet gizli yapılıyordu. Sonra orada İslâm açığa çıktı. Daha sonra sahâbe-i kiram gurbet diyarına, önce Habeşistan'a, sonra da Medine'ye hicret ettiler. Âilelerini, mallarını ve vatanlarını terkettiler. Deve üzerinde ve yürüyerek yaptıkları uzun ve meşakkatli yolculuklardaki hallerini düşün. Hendek savaşında hep birlikte korkuyu ve kuşatmayı yaşadılar.Tebuk savaşında birlikte çölleri aştılar.Bedir'de, Hendek'te, Hayber'de, Huneyn'de, daha önce Mekke'de ve diğer savaşlarda zaferler yaşadılar.

Bütün bunların psikolojik etkilerini düşün. Evet; aralarındaki sevginin ve arkadaşlığın nasıl olacağını düşün.Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in de onlarla birlikte olduğunu; onların komutanı, eğiticisi ve öğreticisi olduğunu aklından çıkarma. Göklerin ve yerin Rabbi'nden bu grubun liderine, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e Kur'an indiğini zihninde canlandır ve onların hâlini düşün. Kalpleri, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in etrafında birleşti. Kalpleri birbirine ısınan ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in etrafında birleşen bir grubun yaşadığı psikolojiyi düşün. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onları eğitmiş, onlarla birlikte yaşamış ve Kur'an onların hayatında inmiştir. Benimle birlikte o halleri ve o günleri düşün. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e sahâbî olmanın işlendiği birinci kitapta bu konu geçmişti.

Hiç şüphesiz aralarındaki ilişkilerde uyum, anlaşma ve sevgi hâkimdi.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

Z T S R Q P O N M L K J I H [

[سورة آل عمران من الآية: ١٠٣]

"Allah'ın size olan nimetini hatırlayın: Hani siz birbirinize düşman kişiler idiniz de O, gönüllerinizi birleştirmişti ve O'nun nimeti sayesinde kardeş kimseler olmuştunuz."[1]

Lütfedip, bu âyetin taşıdığı manaları düşün: Allah Subhânehu ve Teâlâ, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashâbının gönüllerini birleştirdiğine şâhitlik ediyor.Bu, Allah Teâlâ'nın, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashâbına bağışladığı bir nimettir ve O'nun lütfunu engelleyebilecek kimse yoktur.

Evet... Evs ve Hazrec kabileleri arasında düşmanlık vardı.Fakat Allah Subhânehu ve Teâlâ bu düşmanlık duygusunu gidermiş ve onun yerine sevgi ve anlayış bağışlamıştır.

Kıymetli okuyucu!

Buna inansan ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashâbı hakkında hüsn-ül zan beslesen sana ne zararı olur? Rableri onlara şâhitlik ediyor ve onlara olan lütfunu hatırlatıyor. Onların kardeş olduklarını, kalplerinin saf olduğunu ve kalplerine anlayış, sevgi ve ülfet yerleştiğini bildiriyor.Âyetin inişindeki özel sebep değil, âyetin lafzındaki genel anlam dikkate alınır. Şu âyetin anlamı da, bu genel anlama delildir:

- , + *) (' & % $ # " ! [

< ; : 9 8 7 6 5 4 3 2 1 0 / .

[سورة الأنفال الآيتان: ٦٢ – ٦٣] Z E D C B A @ ? > =

[1] Âl-i İmrân Sûresi: 103

"Eğer sana hile yapmak isterlerse, şunu bil ki, Allah sana yeter. O, seni yardımıyla ve mü'minlerle destekleyendir. Ve, onların kalplerini birleştirmiştir. Sen yeryüzünde bulunan her şeyi verseydin, yine onların gönüllerini birleştiremezdin, fakat Allah onların aralarını bulup kaynaştırdı. Çünkü O, güçlüdür, hikmet sahibidir."[1]

Kıymetli okuyucu,

Âyet üzerinde düşün ve onu tekrar tekrar oku. Âyette, Allah Subhânehu ve Teâlâ'nın Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e zaferi ve mü'minleri lütfettiği bildirilmektedir. Bizi burada ilgilendiren şudur:

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- yeryüzünün tüm mallarını da harcasaydı, kendisi için böyle bir şey mümkün olmazdı. Fakat Allah Subhânehu ve Teâlâ, lütuf sahibidir. Yine de bunu inkâr edenler, kesin delillere karşı çıkmaktan başka bir şey kabul etmeyenler ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashâbı arasında birbirlerine karşı düşmanlık duygularının hâkim olduğunu öne sürenler vardır.

Allah -azze ve celle- bizlere, onların kalplerini birleştirdiğini ve onları birbirine ısındırdığını, onları kardeş ve birbirlerine karşı merhametli kıldığını bildirirken, hâlâ onların arasında birbirlerine karşı düşmanlık duygularının hâkim olduğunu söyleyen uydurma hikâyeler ve rivâyetler tekrarlanıp durmaktadır.

Sahâbeye övgüde bulunan, onların niteliklerinden ve fiillerinden bahseden birçok âyet gelmiştir ki, bunlardan bazıları daha önce zikredilmişti. Bu niteliklerden birisi de, sevgiden kaynaklanan fedakârlıktır.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

[لِلْفُقَرَآءِ ٱلْمُهَٰجِرِينَ ٱلَّذِينَ أُخْرِجُوا۟ مِن دِيَٰرِهِمْ وَأَمْوَٰلِهِمْ © فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ
وَرِضْوَٰنًا وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ ´ µ ¶ ¸ تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ وَٱلْإِيمَٰنَ مِن
قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِى صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ أُوتُوا۟ وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ
أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾ Z

[سورة الحشر الآيتان: ٨ – ٩]

[1] Enfâl Sûresi: 62-63

"(Allah'ın verdiği bu ganimet malları, Kureyş kâfirleri tarafından) yurtları ve mallarından uzaklaştırılan, Allah'tan (dünyada) bir lütuf ve (âhirette ise) rızâ isteyen, (Allah yolunda cihad ederek) Allah'ın dînine ve Rasûlüne yardım eden, fakir muhâcirleredir.İşte onlar, (söz ve fiillerinde) doğru olanların tâ kendileridir. Bir de önceden Medine'yi kendilerine yurt edinen ve (muhâcirlerin hicretinden önce) îmân eden kimseleredir -ki onlar kendilerine hicret edenleri sever ve onlara verilen şeylerden (ganimet mallarından) dolayı içlerinde hiçbir çekememezlik duymazlar. Kendileri fakirlik içinde bulunsalar dahi onları kendi nefislerine tercih ederler.Kim nefsinin cimrilik ve bencilliğinden korunursa, işte onlar, kurtuluşa erenlerin tâ kendileridir."[1]

Buraya kadar zikredilenlerde, sahâbe ile alakalı Kur'an'da geçen bazı delillere işâret edilmiştir ki, bunlar pek çoktur. Biz kısaca aralarındaki sevgiye, bu sevginin varlığına ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashâbının kalbine iyice yerleştiğine işâret edenleri zikretmekle yetindik. Gördüğün gibi fedakârlık, kardeşlik, dostluk ve kaplerin birleşmesi gibi anlamları ifâde eden Kur'an âyetleri gelmiştir. Bunlar da sevgi sıfatını vurgular. Bununla ilgili birden fazla apaçık âyet vardır. Az önce geçen âyet üzerinde düşün. Bu âyette Ensâr'ın Muhâcirler'e olan sevgisi ispat edilmektedir. Yine, Fetih sûresinin son âyeti üzerinde düşün.

Bütün bunlardan sonra Ali el-Erbilî'nin "Keşfu'l-Ğumme" isimli kitabında[2], İmam Ali b. el-Huseyin'den rivâyet ettiği şu olaya kulak ver:

İmam'a, Irak'tan bir grup gelir ve Ebu Bekir, Ömer ve Osman - Allah onlardan razı olsun- hakkında konuşurlar. Sözlerini bitirince İmam onlara der ki:

- Bana söyler misiniz; sizler, Allah Teâlâ'nın haklarında:

[ٱلَّذِينَ أُخۡرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ وَأَمۡوَٰلِهِمۡ © فَضۡلٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٗا وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ ´ µ Z [سورة الحشر من الآية: ٨]

"(Allah'ın verdiği bu ganimet malları, Kureyş kâfirleri tarafından) yurtları ve mallarından uzaklaştırılan, Allah'tan (dünyada) bir lütuf ve (âhirette ise) rızâ isteyen, (Allah yolunda cihad ederek) Allah'ın dînine ve Rasûlüne yardım eden, İşte onlar, (söz ve fiillerinde) doğru olanların tâ kendileridir."[3]

Buyurduğu ilk muhâcirlerden misiniz?

---

[1] Haşr Sûresi: 8-9
[2] "Keşfu'l-Ğumme"; c: 2, s: 78, Tahran baskısı
[3] Haşr Sûresi: 8

- Onlar: Hayır, derler.

İmam şöyle der:

- Sizler, Allah Teâlâ'nın haklarında:

[تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ وَٱلْإِيمَٰنَ مِن قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِى صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ أُوتُوا۟ وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ Z [سورة الحشر من الآية: 9]

"Bir de önceden Medine'yi kendilerine yurt edinen ve (muhâcirlerin hicretinden önce) îmân eden kimseleredir -ki onlar kendilerine hicret edenleri sever ve onlara verilen şeylerden (ganimet mallarından) dolayı içlerinde hiçbir çekememezlik duymazlar. Kendileri fakirlik içinde bulunsalar dahi onları kendi nefislerine tercih ederler."[1]

Buyurduğu kimseler misiniz?

Onlar: Hayır, dediler.

- Öyleyse sizler, bu iki grubun her birinden uzak olduğunuzu söylediniz. Ben de şâhitlik ederim ki sizler, Allah Teâlâ'nın haklarında:

/ . - , + *) (' & % [

[سورة الحشر من الآية: ١٠] Z 8 7 6 5 4 3 2 1 0

"Onların (Ensâr ve Muhâcirlerin) arkasından gelen (mü'min)ler, Ey Rabbimiz! Bizi ve îmânda bizi geçen kardeşlerimizi bağışla.Kalplerimizde îmân edenlere karşı hiçbir kin (ve haset) bırakma.Ey Rabbimiz! Şüphesiz ki sen (kullarına) çok şefkatli ve (onlara) çok merhametlisin, derler."[2]

-Buyurduğu kimselerden değilsiniz. Yanımdan çıkın, Allah size bildiği gibi yapsın."

İşte bu, tâbiînden Zeynelabidin Ali b. el-Hüseyin'in anlayışıdır. Kitaplar; Sünnîlerin kitapları da, Şiîlerin kitapları da sahâbenin birbirlerine övgüleri ile doludur. Nehcu'l-Belâğa kitabını okuyan, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashâbına övgü içeren birçok hutbe ve apaçık işâretler görür. Kur'an-ı Kerim'den de alıntı yaptığı için onlardan birini buraya alıyorum.

İmam Ali -aleyhisselâm- şöyle demişti:

---

[1] Haşr Sûresi: 9

[2] Haşr Sûresi: 10

“Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-’in ashâbını gördüm. Sizlerden hiç birinin onlara benzediğini göremiyorum. Gündüzü saçları başları dağınık ve toz toprak içinde geçirirler, geceyi de secde ederek ve namaz kılarak geçirirlerdi. Dönüşümlü olarak alınlarını (secdeye) ve yanaklarını (yastığa) koyarlardı. Âhiret-lerini düşünmekten ateş üstünde durur gibiydiler. Secdelerinin uzunluğu nedeniyle gözlerinin arasında (alınlarında) izler oluşurdu. Allah anıldığında göğüsleri ıslanacak kadar gözlerinden yaşlar akardı. Azaptan korkarak ve sevabı umarak, fırtınalı günde ağacın sarsıldığı gibi sarsılırlardı.”

İmam Ali -aleyhisselam-’ın onları övmesi uzayıp gider. Torunu İmam Zeynelâbidin’in onlar için duâ ettiği ve onlara övgüde bulunduğu bir risâlesi vardır. İmamlardan her birinin -Allah’ın selâmı onların üzerine olsun-, sahâbeye övgüde bulunduğu birçok sözüne rastlarsın.Onlardan, içinde Hulefâ-i Râşidin’e, mü’minlerin annelerine ve diğer sahâbeye apaçık övgü içeren birçok rivâyet gelmiştir ki, bunlar toplansa ciltler tutar.

Kıymetli okuyucu,

Özetlemeye çalışmama rağmen sözü uzattığım için özür dilerim. Allah’tan, beni ve seni bu kitaptan yararlandırmasını isterim. Fakat gerçek, mutlaka her yönüyle bir bütün olarak açıklanmalıdır. Benimle birlikte biraz daha sabredeceğini ümit ederim. Çünkü kitap neredeyse bitmek üzere. Ehli Beyt’in Ehli Sünnet ve’l Cemaat yanındaki konumunu açıklayan kısa bir bölüm kaldı. Tâ ki, Ehli Sünnet ve’l Cemaat’in Kur’an-ı Kerim’e sarılmaya ve onunla amel etmeye özen gösterdiği gibi, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in âilesine de sarıldığını bilesin. Bu konu bağımsız bir araştırma gerektirir. Geçen bölümlerde, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’in tüm sahâbe arasında hâkim olan merhamet duygusuna vurgu yapılmıştı.Onları arasında Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in akrabaları ve özel olarak örtü altında topladığı yakın akrabaları da vardır. Gelecek bölümde ise, Ehli Sünnet âlimlerinin belirttiği gibi onların bazı haklarının açıklaması vardır.

EHLİ SÜNNETİN, EHLİ BEYT HAKKINDAKİ DÜŞÜNCESİ

Âl-i Beyt'in luğat ve terim anlamı şu şekildedir:

Âl-i'l-Beyt, kişinin ehlidir. et-Teehhül (ehil olmak), et-tezvic (evlendirme) anlamındadır.Bunu, el-Halil söyler.[1] Ehlu'l-Beyt (evin ehli), onun sâkinleridir. Ehlu'l-İslâm, onu dîn edinenlerdir.[2]

"el-Âl" kelimesine gelince, Mu'cemu Mekâyîsi'l-Luğa'da şöyle gelmiştir:

Âlu'r-Raculi (Kişinin âli): Evinin ehlidir[3]

İbn-i Manzûr şöyle der:

"Kişinin âli, onun ehlidir. Allah'ın ve Rasûlü'nün âli ise, O'nun dostlarıdır. Âl kelimesinin aslı "ehl"dir. Hemze elife dönüştürülmüş ve "eel" olmuştur. İki hemze arka arkaya gelince de, ikinci hemze elife dönüştürülmüştür."[4]

---

[1] Bkz. Kitabu'l Ayn; c: 4, s: 89

[2] es-Sıhâh; c: 4, s: 1628, Lisânu'l Arab | c: 11, s: 28

[3] Mu'cemu Mekâyîsi'l-Luğa; c: 1; s: 161

[4] Lisânu'l-Arab; c: 11, s: 31. Bkz. el-İsfehâni; "el-Müfredât fi Ğarîbi'l-Kur'ân"; s: 30

Âl kelimesi genelde şerefli bir isimden başkasına izâfe edilmez.

Örneğin, "Âlu'l-Hâik" (dokumacının âli) denmez. "Ehl" kelimesi ise böyle değildir, "Ehlu'l-Hâik" (dokumacının ehli) denir. Kişinin beyti (evi), onun yurdu ve şerefidir.[1]

"el-Beyt" denilince, Allah'ın evi Kâbe akla gelir.Çünkü mü'minlerin kalpleri ona meyleder ve nefisleri orada huzur bulur. O, kıbledir. Câhiliye döneminde "Ehli Beyt" denilince Kâbe çevresinde oturanlar akla gelirdi. İslâm geldikten sonra ise, "Ehli Beyt" denilince Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in âilesi kastedilir.[2]

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- sallallahu aleyhi ve sellem'in Ehli Beyti kimdir?

Alimler, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Ehli Beyti'ni belirlemede bir çok görüş öne sürmüşlerdir. Bunlardan en meşhurları şunlardır:

1. Sadaka almaları kendilerine haram olanlardır. Bu, cumhûrun görüşüdür.

2. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in soyu ve eşleridir. Bu görüşü, İbnu'l-Arabî "Ahkâmu'l Kur'an" isimli eserinde tercih etmiş ve desteklemiştir. Bu görüşü tercih edenlerden bazıları, eşlerini Ehli Beyt'in dışında tutmuştur.

3. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Ehli Beyti, kıyâmet'e kadar ona tâbi olanlardır. İmam Nevevi, Sahih-i Müslim'in şerhinde bu görüşü desteklemiştir. "el-İnsâf" isimli eserin sahibi de bu görüşü tercih

[1] Lisânu'l-Arab; c: 2, s: 15

[2] el-Müfredât fi Ğarîbi'l-Kur'ân; s: 29. Şeyhulislam İbnu'l-Kayyım -Allah ona rahmet etsin-, bununla ilgili yazdığı "Celâu'l- Efhâm fi's Salâti alâ Hayri'l Enâm" isimli kitabında konuyu uzun uzun ele almıştır. Bu kitaba ve kitabı tahkik edenin önsözüne bak.Orada, bu konuda yazılan kitaplardan bahsedilmiştir. Bu da, Ehli Sünnet âlimlerinin bu konuya verdikleri önemi gösterir.

etmiştir. Âlimlerden bazıları bunu, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e tâbi olanların takvâlıları ile sınırlandırmıştır.

Bunlar arasında tercihe lâyık görüş, birinci görüştür.

Soru: Kendilerine sadaka haram olanlar kimlerdir?

Onlar, Hâşimoğulları ve Muttaliboğulları'dır. Tercih edilen görüş budur ve bu, cumhûrun görüşüdür. Âlimlerden bazıları ise sadece Hâşimoğulları ile sınırlandırıp, Muttaliboğulları'nı bunun dışında tutmuştur.

Oniki İmam Şiâsı'na göre ise Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Ehli Beyti sadece oniki imamdır ve onların birtakım ayrıntıları vardır. Burası onlardan ayrıntılarıyla bahsedilecek yer değildir. Şiâ fırkaları arasında bu konudaki anlaşmazlık büyüktür ve bu nedenle bölünmeler olmuştur.[1]

[1] Bkz. Fıraku'ş-Şia; en-Nubahtî

EHLİ SÜNNET'İN, RASÛLULLAH -sallallahu aleyhi ve sellem-'İN EHLİ BEYT HAKKINDAKİ İNANCI

Her yönüyle inanç konularını ele alan hiçbir akide kitabı yok ki, içinde bu konuya dâir bir delil olmasın. Bu durum, konunun önemli olması nedeniyledir ve bu nedenle âlimler onu inanç konularından biri olarak ele almışlardır. Yine önemi dolayısıyla, âlimler bu konuda bağımsız eserler yazmışlardır.

Ehli Sünnet inancının özeti, Şeyhulislam İbn-i Teymiyye'nin "el-Akidetu'l Vâsitıyye" isimli eserinde yazdıklarıdır. Onun bu risâlesi çok kısadır. Buna rağmen orada şöyle der:

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Ehli Beyti'ni severler ve onları dost edinirler.Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in onlar hakkındaki vasiyetini muhafaza ederler. O, Ğadir-i Hum günü şöyle buyurmuştur:

"Ehli Beytim hakkında size Allah'ı hatırlatırım.Ehli Beytim hakkında size Allah'ı hatırlatırım."[1]

Yine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, Kureyş'ten bazılarının Hâşimoğulları'na karşı katı olduğundan şikâyet eden amcası Abbas'a şöyle buyurur:

"Nefsim elinde olan (Allah)'a yemin olsun ki, Allah için ve benim akrabalarım olduğunuz için onlar sizi sevmedikçe îmân etmiş olmazlar."[2]

Ve şöyle buyurmuştur:

"Muhakkak ki Allah, İsmailoğulları'nı seçti. İsmailoğulları'ndan da Kenâne'yi seçti. Kenâne'den de Kureyş'i seçti. Kureyş'ten de Haşimoğulları'nı seçti. Beni de Haşimoğulları'ndan seçti."[3]

İbnu'l Mutahhar el-Hılli'ye reddiye olarak yazdığı "Minhâcu's-Sünne" isimli kitabı nedeniyle Şiilerin bir çoğunun Ehli Sünnet'in kendilerine en düşman kabul ettiği bir alimden bu kadarını aktarmakla yetiniyorum.

---

[1] Müslim ve diğer hadis âlimleri rivayet etmiştir. Bkz. Müslim; "Sahâbe'nin Faziletleri Kitabı"; Ali -aleyhisselâm-'ın fazileti Bâbı; 15/188

[2] İmam Ahmed, "Sahâbe'nin Faziletleri"nde rivâyet etmiştir.Kitabı tahkik eden bu rivâyet üzerine uzun uzun konuşmuştur. Önemli olan, âyetin delâleti ile anlamının sahih olmasıdır.

[3] Müslim.

EHLİ BEYT'İN HAKLARI

Birincisi: Sevme ve dost edinme hakkı

Kıymetli okuyucu,

Her mü’min erkeği ve mü’min kadını sevmenin şer’i bir görev olduğunu bilirsin. Geçen bölümlerde, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in âilesini sevme ve dost edinmeden bahsedildi. Bu sevgi ve dost edinme daha özeldir ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in:

“Benim akrabalarım olduğunuz için” buyruğu gereği başkaları bu noktada onlara ortak değildir.

“Allah için” olan îmân kardeşliğine ve dost edinmeye gelince, bu müslüman-ların geneli içindir. Çünkü müslüman, müslümanın kardeşidir. Bu, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in âilesi ile birlikte bütün müslümanları kapsar. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-, kendisine yakınlıkları nedeniyle akrabaları için özel bir sevgi belirlemiştir.

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

[سورة الشورى من الآية: ٢٣] Z...| 3 2 1 0 / . - , +... [

"De ki: Ben buna karşılık sizden akrabalık sevgisinden başka bir ücret istemiyorum."[1]

Bu, az önce geçen hadisin anlamıyla aynıdır. Bazı tefsir âlimleri âyetin, “Size olan akrabalığım nedeniyle beni sevin” anlamında olduğunu söylemişlerdir. Çünkü Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in Kureyş kabilesinin kollarını toplayan bir akrabalık bağı vardır. Anlatılmak istenen şudur: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile akrabalıkları nedeniyle onları sevmek, onları dost edinmek ve onlara saygı duymak gerekir ki, bu İslam ehlini genel anlamda dost edinmeden farklı bir şeydir.

İkincisi: Salât ve selam hakkı

Onların haklarından biri de, kendilerine salât ve selâmda bulunmaktır.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

---

[1] Şûrâ Sûresi: 23

N M L K J I G F E D C B [

[سورة الأحزاب الآية: ٥٦] Z P O

"Hiç şüphesiz ki Allah ve O'nun melekleri, Peygamber'e salavât getirirler. Ey îmân edenler! Siz de ona salavât getirin ve ona (İslâm'ın selâmı ile) selâm verin."[1]

Müslim Sahihi'nde, Ebu Mes'ud el-Ensârî'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

"Sa'd b. Ubâde'nin meclisinde otururken, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- yanıma geldi. Bişr b. Sa'd ona dedi ki: Allah Teâlâ bize, sana salâtta bulunmamızı emretti. O halde ey Allah'ın Rasûlü! Sana nasıl salâtta bulunalım?

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- (bir süre) sustu. Öyle ki, onun bu soruyu sormamış olmasını temennî ettik. Sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:

Deyin ki:

"Allahumme salli alâ Muhammedin ve alâ Âli Muhammedin, kemâ salleyte alâ İbrâhime ve bârik alâ Muhammedin ve alâ Âli Muhammedin, kemâ bârakte alâ İbrâhime fi'l-âlemîne, inneke Hamîdun Mecîd. /Allah'ım! İbrahime'e salât ettiğin gibi, Muhammed'i ve Muhammed'in âilesine de salât et. Ve âlemlerde İbrahim'i mübârek kıldığın gibi, Muhammed'i ve Muhammed'in âilesini de mübârek kıl. Şüphesiz sen; çokça övülmeye layıksın, çokça şereflisin." Selam da bildiğiniz gibidir."[2]

Buhârî ve Müslim'in ittifakla rivâyet ettiği Ebu Humeyd es-Sâidî hadisi de bu hadise benzer. Bu konuda birçok delil vardır. İbn-i Kayyım -Allah ona rahmet etsin- şöyle der:

"Bu, ümmetin diğer fertlerinin dışında onların hakkıdır ve bu konuda âlimler arasında ihtilaf yoktur."[3]

Onların bu hakları, İbrahim -aleyhisselam-'ın isminin de zikredildiği bu salavâtta yerine getirilmiştir.

Üçüncüsü: Ganimet mallarının beşte birlik (Humus) hakkı:

---

[1] Ahzâb Sûresi: 56

[2] Müslim; Kitâbu's-Salât ale'n-Nebiyyi ba'de't-Teşehhud; 1/305; Hadis no: 405

[3] Celâu'l-Efhâm. İbn-I Kayyım bu kitabında konu ile ilgili uzun uzun konuşmuştur.

Onların ayrıca ganimet mallarının beşte birinde (humus) hakları vardır.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

- , + *) (' & % $ # " ! [

[سورة الأنفال من الآية: ٤١] Z ... 0 / .

"Bilin ki, ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri, Allah'a, Rasûlü'ne, onun akrabalarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara âittir."[1]

Bu konuyla ilgili hadisler çoktur.Bu,Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in akrabalarına özel bir paydır ve bu hak, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in vefatından sonra da geçerlidir. Bu, cumhûrun görüşüdür ve doğru görüş de budur.[2]

Ehli Beyt'in hakları pek çoktur.Burada onların en önemli haklarına işâret ettik. Müslümanlığı ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e soy bağı kesin olan için bu haklar geçerlidir ve ona mutlaka güzel muamele edilmelidir.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, sadece soy bağına itimat etmekten sakındırırdı.Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu uyarıyı Mekke'de yapmıştır ki, bunun hikâyesi meşhurdur.

Nitekim Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

((قَالَ: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ! اشْتَرُوا أَنْفُسَكُمْ مِنْ اللهِ لاَ أُغْنِي عَنْكُمْ مِنْ اللهِ شَيْئًا، يَا عَبَّاسُ بْنَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ! لاَ أُغْنِي عَنْكَ مِنْ اللهِ شَيْئًا، وَيَا صَفِيَّةُ عَمَّةَ رَسُولِ اللهِ! لاَ أُغْنِي عَنْكِ مِنْ اللهِ شَيْئًا، وَيَا فَاطِمَةُ بِنْتَ مُحَمَّدٍ! سَلِينِي مَا شِئْتِ مِنْ مَالِي، لاَ أُغْنِي عَنْكِ مِنْ اللهِ شَيْئًا.)) [رواه البخاري]

"Ey Kureyş topluluğu! Kendinizi (Allah'ın azabından) kurtarın (müslüman olun, Allah'ın azabından kurtulun) dedi. Ben, Allah'tan gelecek hiçbir şeyi sizden savamam. Ey Abdulmuttalib oğlu Abbas! Ben, Allah'tan gelecek hiçbir şeyi senden savamam. Ey Rasûlullah'ın halası Safiyye! Ben, Allah'tan gelecek hiçbir şeyi senden savamam. Ey

[1] Enfâl Sûresi: 41

[2] Bkz. El-Muğni; 9/288

Muhammed'in kızı Fâtıma! Malımdan dilediğini benden iste, sana vereyim.Fakat ben, Allah'tan gelecek hiçbir şeyi senden savamam."[1]

Ebu Leheb hakkında inen âyetleri bilirsiniz.

Cehennemden Allah Teâlâ'ya sığınırız.

[1] Buhârî.

Ehli Sünnet'in Nevâsıb (Nâsıbe Fırkası) Hakkındaki Görüşü

Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'e göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Ehli Beyti'nin konumu hakkındaki bahsin tam olması için Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'in Nevâsıb hakkındaki görüşüne işâret edeceğiz.

Lügatte "nasb" kelimesi, bir şeyi ikâme etmek ve kaldırmak anlamındadır. "Nâsıbetu'ş-Şerri ve'l-Harbi/ Şerri ve savaşı ikâme eden" deyimi de bu anlamdadır.

el-Kâmus'ta şöyle denir:

"Nevâsıb, en-Nâsıbe ve Ali -aleyhisselam-'a buğzetmeyi dînden kabul eden Nasb ehli. Çünkü onlar ona karşı dikildiler, yani onu düşman ilân ettiler."

Nevâsıb isminin aslı bu şekildedir.Ehli Beyt'e buğzeden herkes Nevâsıb 'dandır.

Kıymetli okuyucu,

İslâm âlimlerinin, İmam Ali ile iki oğluna -Allah'ın selâmı onların üzerine olsun- övgü dolu sözleri gayet açık ve seçiktir. Onlar hakkındaki inancımız şudur: Bizler, Ali, Hasan ve Hüseyin'in naîm cennetlerinde olduğuna şehâdet ederiz. Allah'a hamdolsun, bu konu apaçıktır.

Burada, Ehli Sünnet'in Nevâsıb hakkındaki görüşüne ve Ehli sünnetin Nasb'dan (Ehli Beyt'e düşmanlıktan) uzak oluşuna işâret etmek istiyorum. Bu konu, İslâm ümmetinin bölünme ve ihtilaf sebeplerinden birisi olduğu için gerçekten önemlidir. Bu bölünmeden istifâde eden bir grup vardır ki, yerli-yersiz her ortamda ayrılık ateşini yakacak ve artıracak şeyler konuşur.İhtilafı alevlendirecek sözler söyler. Bu sözler; iftiradır, asılsızdır ve tamamen yalandır.

Konuştuğunda Ehli Sünneti İmam Ali ile iki oğlunu sevmemekle itham edeni görürsün. Yalan uydurmaktan dilini hiç sakınmaz. Onların yapmış oldukları en iyi şey; Ehli sünnetin İmam Ali -aleyhisselam-'a buğzettiğini öne süren hayali kıssaları ve uydurma rivâyetleri tekrarlayıp durmaktır. Oysa Ehli sünnet, Ali'nin faziletleri hakkında birçok hadis rivâyet etmektedir. İçinde İmam Ali -aleyhisselam-'ın faziletleri ve menkıbeleri bulunmayan hiçbir hadis kitabı yoktur.

Kıymetli okuyucu,

Ehli sünnetin Nevâsıb hakkındaki sözü gayet açıktır.Burada, Şeyhulislam İbn-i Teymiyye'nin -Allah ona rahmet etsin- sözünü aktarmakla yetineceğim ki, bu âlim, Şia'nın kendilerine en çok düşman

olarak gördüğü Ehli sünnet âlimidir. Şia'ya reddiyede en geniş sünnî eserler yazmıştır.

Şeyhulislam İbn-i Teymiyye şöyle der:

"Ali'ye sövmeleri ve lânet etmeleri, bu taifeye "et-Tâifetu'l-Bâğiye / Haddi Aşan/ Âsi Tâife" denmesine sebep olan haddi aşmadandır. Sahih-i Buhârî'de Halid el-Hazzâi'den, o da İkrime'den şöyle dediğini rivâyet eder:

İbn-i Abbas bana ve oğlu Ali'ye dedi ki: Ebu Said'e gidin ve onun rivâyet ettiği hadisi dinleyin.Biz de gittik ve onu, bakımını yapmakta olduğu bir bahçede bulduk.(Bizi görünce) ridasını alıp sarındı. Sonra bize (en baştan) anlatmaya koyularak, mescidin inşaasını zikretmeye kadar geldi ve şöyle dedi: Biz kerpiçleri tane tane taşıyorduk. Ammar ise ikişer ikişer taşıyordu. Rasulllah -sallallahu aleyhi ve sellem- onu gördü. Üzerindeki toprakları çırpmaya başladı ve şöyle buyurdu:

"Vay Ammar! Onu bâği (âsi, haddi aşan) bir grup öldürür.Bu, onları cennete çağırır, onlar da bunu ateşe çağırır!"

Ammar derdi ki: "Fitnelerden Allah'a sığınırım."

Müslim'in yine Ebu Said'den rivâyet ettiği hadiste, Ebu Said -Allah ondan râzı olsun- şöyle der:

"Benden daha hayırlı olan biri, Ebu Katâde, bana bildirdi ki, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, Ammar hendek kazmaya başladığında onun başını okşayarak şöyle buyurdu:

"Sümeyye'nin oğluna yazık! Onu bâği (âsi, haddi aşan) bir grup öldürür."

Bütün bunlar Ali'nin -Allah ondan râzı olsun- imametinin sahih olduğuna ve kendisine itaat etmenin farz olduğuna, ona itaat etmeye çağıranın cennete çağırdığına ve onunla savaşmaya çağıranın -bunu yanlış yorumda bulunarak yapsa bile- cehenneme çağırdığına delildir. Bu, Ali -Allah ondan râzı olsun- ile savaşmanın câiz olmadığına delildir.Buna göre, ona karşı savaşan, yanlış yorumda bulunarak bunu yapsa veya hiçbir yorumda bulunmayarak isyan etse de, hatalıdır. Bu, bizim âlimlerimizin iki görüşünden daha doğru olanıdır. Bu, Ali'ye -Allah ondan râzı olsun- karşı savaşanın hatalı olduğuna hükmeden görüştür. Bu görüş, bundan yanlış yorumda bulunarak isyan eden bâğilerle savaşma ile ilgili hükümler çıkaran fıkıh âlimi imamların görüşüdür."[1]

[1] Mecmûu'l-Fetâvâ; Şeyhulislam İbn-i Teymiyye; c: 4, s: 437

Şeyhulislam İbni Teymiyye'nin şu sözü üzerinde düşün. Ehli Sünnet'in Yezid hakkındaki görüşünden geniş bir şekilde bahsettikten sonra, konuyu netleştirip insanların bu konudaki ihtilafını açıkladıktan sonra şöyle der: "Hüseyin'i öldüren, öldürülmesine yardım eden veya buna razı olana gelince; Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların laneti onun üzerine olsun."[1]

Selef imamlarından bir imamın (İbn-i Teymiyye'nin) bu sözlerinden sonra herhangi bir hatip ya da gerçeği bilmezden gelen biri çıkıp Ehli sünnete dil uzatabilir ve Ehli sünnetin Nevâsıb'dan olduğunu söyleyebilir mi?!.

[1] Mecmûu'l-Fetâvâ; Şeyhulislam İbn-i Teymiyye; c: 4, s: 487

Durup Düşünelim!

Kıymetli kardeşim,

Belki bu kitapta okudukların ve tarihte sabit olan Sıffîn ve Cemel savaşların-da sahâbenin -Allah ondan râzı olsun- birbirleri ile savaşmaları etrafında kafanda birtakım sorular oluştu. Çünkü her iki grupta da sahâbeden birtakım insanlar vardı. Çoğunluğu Ali ve beraberindeki Ehli Beyt ile birlikteydi. Bu konunun özel bir kitapta ele alınması gerekir ve ben, Allah Teâlâ'dan bu ve benzeri konuların gerçek yönünü açıklamak için böyle bir kitap yazmama yardım etmesini dilerim.

Kendime ve sizlere Allah Subhânehu’nun şu âyetini hatırlatırım:

u t s r q o n m l k j i [

فَإِن فَآءَتۡ فَأَصۡلِحُواْ بَيۡنَهُمَا بِٱلۡعَدۡلِ وَأَقۡسِطُوٓاْۖ إِنَّ ٱللَّهَ } | { z y x w v

¶ µ ´ أَخَوَيۡكُمۡۚ فَأَصۡلِحُواْ بَيۡنَ إِخۡوَةٞ إِنَّمَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٩ ٱلۡمُقۡسِطِينَ ©

[سورة الحجرات الآيتان: ٩ – ١٠] Z ١٠

"(Ey mü’minler!) **Ş**ayet mü’minlerden iki grup birbiri ile çarp**ış**ırsa, (muhâkeme etmek için her iki grubu da Allah’ın kitabı ve Rasûlullah’ın sünnetine dâvet ederek) aralar**ı**n**ı** düzeltin. **İ**kisinden birisi (bu dâvete uymayıp) di**ğ**er gruba saldırırsa, Allah (ve elçisinin) hükmüne dönünceye kadar saldıran gruba kar**şı** sava**şı**n. **Ş**ayet dönerse, aralar**ı**n**ı** adâletle düzeltin ve (verdiğiniz hükümde, Allah ve elçisinin hükmünü geçmeyecek şekilde) adâletli davranın. **Ş**üphesiz ki Allah, (kulları arasında adâletle hüküm vererek) adâletli davrananlar**ı** sever. Ancak mü’minler (dînde) karde**ş**tirler. **Ş**u halde (birbirleri ile savaştıkları zaman) iki karde**ş**inizin aras**ı**n**ı** düzeltin ve (her işinizde) Allah’tan korkun ki merhamet olunasınız."[1]

Allah Subhânehu bu âyette, aralarında savaş yapmalarına rağmen onların îmânlı olduklarını belirtmiştir.Âyet gayet açıktır ve hiçbir yorum veya tefsire ihtiyaç yoktur. Aralarında savaş gerçekleşse bile, onların hepsi mü’mindirler.

Yine, Allah Subhânehu şöyle buyurur:

[سورة البقرة من Z... s r q p o n m l k j i ...[

الآية: ١٧٨]

[1] Hucurât Sûresi:9-10

"Ancak kimin cezâsı, kardeşi (öldürülenin velîsi) tarafından affedilir (ve diyet almakla yetinir)se, her iki taraf da hakkaniyete uysun, (öldüren) de ona (öldürülenin velîsine) hakkını (diyetini) güzelce versin."[1]

Bu,kasten adam öldürmededir.Allah Subhânehu ve Teâlâ,kâtil ve öldürülenin velileri arasında îmân kardeşliği olduğunu bildirir.Kâtilin çirkin suçu, ki Allah bu suçun ağır cezâsını zikretmiştir,onları îmân dâiresinden çıkarmaz.Öldürülenin velileri ile öldürenler kardeştirler.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

[إِنَّمَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ إِخۡوَةٌ... Z [سورة الحجرات من الآية: ٩ – ١٠]

"Ancak mü'minler (dînde) kardeştirler."[2]

Konunun, daha önce de belirttiğim gibi, müstakil bir kitapta ele alınmaya ihtiyacı var. Umarım ki Allah Teâlâ, en kısa zamanda böyle bir kitabı çıkarmamı kolaylaştırır.

---

[1] Bakara Sûresi:178
[2] Hucurât Sûresi:10

SONSÖZ

Bizlere Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, pâk âilesinin ve değerli sahâbenin sevgisini bahşeden Allah'a hamdolsun.

Sevgili kardeşim,

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in pâk âilesi -Allah'ın salât ve selâmı onların üzerine olsun- ve değerli sahâbesi -Allah onlardan razı olsun- ile buraya kadarki sayfalarda birlikte olduktan sonra onların birbirlerine merhametini, arala-rındaki akrabalık ve evlilik bağlarını, sevgi ve kardeşliği, gönüllerinin bir olduğunu ve bütün bunları Allah Teâlâ'nın Kur'an-ı Kerim'de zikrettiğini idrak ettik.

Öyleyse, sevdiği ve razı olduğu şeylerde bizleri muvaffak kılması için âlemlerin Rabbi'ne çokça duâ etmeliyiz. Bizleri, Yüce Kitabı'nda Muhâcirlere ve Ensâr'a övgüde bulunduktan sonra haklarında:

*) (' & % $ # " ! [

Z 8 7 6 5 4 3 2 1 0 / . - , +

[سورة الحشر الآية: ١٠]

"Onların (Ensâr ve Muhâcirlerin) arkasından gelen (mü'min)ler, Ey Rabbimiz! Bizi ve îmânda bizi geçen kardeşlerimizi bağışla.Kalplerimizde îmân edenlere karşı hiçbir kin (ve haset) bırakma.Ey Rabbimiz! Şüphesiz ki sen (kullarına) çok şefkatli ve (onlara) çok merhametlisin, derler."[1]

Buyurduğu kimselerden eylemesi için O'na yalvarıp yakarmalıyız.

İmam Zeynelâbidin -aleyhisselam-'ın dediği gibi şöyle demeliyiz:

"İmam'a, Irak'tan bir grup gelir ve Ebu Bekir, Ömer ve Osman -Allah onlardan râzı olsun- hakkında konuşurlar. Sözlerini bitirince İmam onlara der ki:

- Bana söyler misiniz; sizler:

[1] Haşr Sûresi: 10

[ٱلَّذِينَ أُخۡرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ وَأَمۡوَٰلِهِمۡ © فَضۡلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنًا وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ ´ µ Z [سورة الحشر من الآية: ٨]

"(Allah'ın verdiği bu ganimet malları, Kureyş kâfirleri tarafından) yurtları ve mallarından uzaklaştırılan, Allah'tan (dünyada) bir lütuf ve (âhirette ise) rızâ isteyen, (Allah yolunda cihad ederek) Allah'ın dînine ve Rasûlüne yardım eden, İşte onlar, (söz ve fiillerinde) doğru olanların tâ kendileridir."[1]

Buyurduğu ilk muhâcirlerden misiniz?

- Onlar: Hayır, derler.

İmam şöyle der:

- Sizler, Allah Teâlâ'nın haklarında:

[تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ وَٱلۡإِيمَٰنَ مِن قَبۡلِهِمۡ يُحِبُّونَ مَنۡ هَاجَرَ إِلَيۡهِمۡ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمۡ
حَاجَةٗ مِّمَّآ أُوتُواْ وَيُؤۡثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ وَلَوۡ كَانَ بِهِمۡ خَصَاصَةٞۚ Z [سورة الحشر من الآية: 9]

"Bir de önceden Medine'yi kendilerine yurt edinen ve (muhâcirlerin hicretinden önce) îmân eden kimseleredir -ki onlar kendilerine hicret edenleri sever ve onlara verilen şeylerden (ganimet mallarından) dolayı içlerinde hiçbir çekememezlik duymazlar. Kendileri fakirlik içinde bulunsalar dahi onları kendi nefislerine tercih ederler."[2]

Buyurduğu kimseler misiniz?

Onlar: Hayır, dediler.

- Öyleyse sizler, bu iki grubun her birinden uzak olduğunuzu söylediniz. Ben de şâhitlik ederim ki sizler, Allah Teâlâ'nın haklarında:

[% & ' ( ) * + , - . /
0 1 2 3 4 5 6 7 8 Z [سورة الحشر من الآية: ١٠]

"Onların (Ensâr ve Muhâcirlerin) arkasından gelen (mü'min)ler, Ey Rabbimiz! Bizi ve îmânda bizi geçen kardeşlerimizi bağışla.Kalplerimizde îmân edenlere karşı hiçbir kin (ve haset) bırakma.Ey Rabbimiz! Şüphesiz ki sen (kullarına) çok şefkatli ve (onlara) çok merhametlisin, derler."[3]

---

[1] Haşr Sûresi: 8

[2] Haşr Sûresi: 9

[3] Haşr Sûresi: 10

-Buyurduğu kimselerden değilsiniz. Yanımdan çıkın, Allah size bildiği gibi yapsın." [1]

Şüphesiz deliller ne kadar ortaya çıkarsa çıksın ve hüccet ne kadar açık olursa olsun, insan doğruyu bulmada Mevlâ -azze ve celle-'den müstağni olamaz. Allah -azze ve celle-'nin,Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i hayrete düşürücü mucizelerle ve apaçık bir nur olarak tanımladığı Kur'an-ı Kerim ile desteklediği bilinen bir gerçektir.Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in güzel ahlâkına, güçlü izâhına ve net konuşmasına, güzel görünüşüne ve Mekkelilerin onu çocukluğundan peygamber olarak gönderilişine kadar tanıyor olmasına rağmen, Mekke'nin fethine kadar Mekke halkının birçoğu kâfir olarak kalmıştır.Bu nedenle Allah'a çokça duâ etmeli, O'ndan başarıyı ve hakta sebat etmeyi, nerede olursa olsun hakka uymayı nasip etmesini dilemeliyiz.Zirâ hidâyet, Allah -azze ve celle-'dendir.

Kıymetli kardeşim,

Allah'ın sana emrettiğini yapmakla görevli olduğunu ve Allah'ın seni ondan hesaba çekeceğini hatırlamalısın!. İnsanlardan herhangi birbinin sözünü Allah Subhânehu ve Teâlâ'nın sözüne tercih etmekten sakın!. Allah Teâlâ senin için Kur'an'ı apaçık bir Arapça ile indirmiş ve onu inananlar için şifâ ve nur, inanmayanlar için ise kapalı kılmıştır.

Allah Subhânehu şöyle buyurmuştur:

[...قُلْ ´ µ ¶ ¸ وَشِفَآءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِيٓ ءَاذَانِهِمْ
وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ... Z [سورة فصلت من الآية: ٤٤]

"De ki: O, inananlar için doğru yolu gösteren bir klavuz ve şifâdır. İnanmayanlara gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve Kur'an onlara kapalıdır."[2]

Bu Kur'an'ın gösterdiği yola tâbi ol ve O'nu gözünün önünden ayırma ki, Allah Teâlâ seni râzı olduğu şeylerde muvaffak kılsın.

Kıymetli kardeşim,

İnsanların hepsinin hesabını insanlar değil,Allah Subhânehu ve Teâlâ görecektir. Sadece salih insanlar, belli şartlar çerçevesinde şefaatte bulunacak-lardır. Bu nedenle Allah Subhânehu ve Teâlâ'nın işine karışıp kullarına hüküm vermeye kalkışmamalıyız.

[1] Keşfu'l-Ğumme; 2/78; Tahran baskısı

[2] Fussilet Sûresi: 44

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Ehli Beyti'ni ve diğer ashâbını -Allah onların hepsinden razı olsun- sevmemiz bize hiçbir zarar vermez. Aksine Kur'an-ı Kerim'e ve sahih rivâyetlere uygun olan da budur. Bunun üzerinde düşün!..

Son olarak, kalplerimizde sahâbeye karşı en ufak bir hoşnutsuzluk varsa, onu kalplerimizden çıkarıp atması, bizlere hakkı göstermesi, nefislerimize ve şeytana karşı bizlere yardım etmesi için Mevlâ Subhânehu ve Teâlâ'ya çokça duâ etmeliyiz. Şüphesiz O, bunun sahibidir ve buna gücü yeter. Allah en iyi bilendir.

Allah Teâlâ, Peygamberimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına salât ve selam eylesin.

Haşimoğulları	Diğerleri	Kaynaklar
Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-	- Aişe binti Ebi Bekr - Hafsa binti Ömer - Ramle binti Ebi Süfyan	Tüm kaynaklar
Ömer b. Hattâb	Ümmü Külsüm binti Ali	Bununla ilgili birçok kaynak vardır ve daha önce onlardan nakil yapıldı
Fâtıma binti'l Hüseyin	Abdullah b. Amr b. Osman b. Affân	- El-Aslu fi Ensâbi't-Tâlibîn; İbnu't Taktakî; sf.65 - Umdetu't-Tâlib fi Ensâbi Âl-i Ebî Tâlib; İbni Utbe; sf. 118 - Diğerleri
Safiyye binti Abdulmuttalib, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-'in halası	-el-Avvâm b. Huveylid. İslam'dan önce ondan Zübeyr b. Avvâm'ı dünyaya getirmiştir.	Tüm Şii ve Sünni kaynaklar
Ümmü'l Hasen bintu'l Hasen bin Ali bin Ebi Tâlib	Abdullah b. Zübeyr ile evlenmiş ve vefâtına kadar onunla kalmıştır. Daha sonra da kardeşi Zeyd onu yanına almıştır.	- Müntehâ'l-Âmâl; Şeyh Abbas el-Kummi; sf.341 - Terâcimu'n-Nisâ; Şeyh Muhammed Hüseyn el-Hâiri; sf. 346
Rukiyye bintu'l-Hasen b. Ali b. Ebî Tâlib	Amr b. Zübeyr b. Avvâm ile evlenmiştir	- Müntehâ'l-Âmâl; Şeyh Abbas el-Kummi; sf.342 - Terâcimu'n-Nisâ; Muhammed el-A'lâ; sf.346 ve diğerleri

El-Hüseyin el-Asğar bin Zeynelâbidin	Halide binti Hamza bin Mus'ab ibnu'z-Zübeyr ile evlenmiştir	- Terâcimu'n-Nisâ; Muhammed el-A'lâ; sf.361

Bunların dışında taraflar arasında daha birçok evlilik vardır. Sekine bintu'l-Hüseyin'in Mus'ab b. Zübeyr ile evliliği meşhurdur ve herkes tarafından bilindiği için bu evliliğin hikâyesini anlatmaya gerek yoktur. Sahâbe âileleri arasındaki evlilikleri araştırıp yazmaya kalkan, ciltler dolusu bilgi bulacaktır. Çünkü bu tür evlilikler pek çoktur.

İÇİNDEKİLER